

BULETIN PAROHIAL

BISERICA SF. NICOLAE
SI SF. GHEORGHE
NEW YORK

BISERICA SF. NICOLAE SI SF. GHEORGHE NEW YORK

Rugăciune către Mântuitorul nostru Iisus Hristos la Praznicul Nașterii Domnului

Stăpâne, Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, când Te-ai născut din Fecioara Maria în Betleemul Iudeii, cu spaimă făpturile s-au minunat și lumea s-a

bucurat de Nașterea Ta, Cel ce ai făcut pe om după chipul și asemănarea Ta și i-ai dat botezul spre pocăință; Care ne-ai adus pe noi la preacuratele zilele acestea pentru înfrânarea patimilor, spre nădejdea Învierii, și ne îndreptezi pe noi spre adevărul dumnezeirii Tale și ai luminat mintea noastră spre a Te cunoaște pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, Care ridici păcatele a toată lumea. Tu și acum, Stăpâne, iubitorule de oameni, primește pe robii Tăi precum ai primit pe Petru, care se afundase în mare, iar mai pe urmă, lepădându-se de Tine, dar plângând cu amar, iarăși l-ai primit. Că am auzit glas grăind și magii închinându-se cu daruri și îngerii cântând, iar Irod tulburând-se, că Dumnezeu în trup S-a arătat spre mântuirea noastră. Pe Tine acum, Stăpâne, iubitorule de oameni, toată făptura Te laudă, grăind: Hristos Se naște, măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Puterile îngerilor se bucură, cetele mucenicilor se veselesc văzând mărita și cinstita serbare, și toți după vrednicie o laudă cu inima și cu buzele. Și acum, Bunule, iubitorule de oameni, primește pe robii Tăi, precum și plecarea genunchilor și umilința noastră, ca plinind poruncile Tale, curați și neprihăniți, ajungând acum la cinstită Nașterea Ta, să ne împărtășim cu Preacuratul Trup și Cinstitul Sânge al Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine mărirea, cinstea și închinăciunea, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CUVÂNTUL PREOTULUI PAROH la Sărbătoarea Nașterii Domnului Parohia Sf. Nicolae și Sf. Gheorghe New York

Dragi enoriași,

Cu inimă plină de recunoștință față de Bunul Dumnezeu, întâmpinăm împreună marele praznic al Nașterii Domnului, lumină și binecuvântare a lumii. În agitația zilelor noastre și în provocările vieții aici, departe de casă, Hristos Se naște în chip smerit în Betleem, ca să ne aducă pacea pe care nu o dă lumea și nădejdea care nu pălește.

Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Domnul Se naște nu ca să ne judece, ci ca să ne ierte; nu ca să ne pedepsească, ci ca să ne vindece.” Așa vine Hristos în viața noastră: tainic, blând, vindecător, dorind să Se sălășluiască în noi. Bethleemul nu este departe, ci acolo unde inima se deschide prin credință și iubire.

Ca parohie, ca familie duhovnicească a Sfântului Nicolae aici, în New York, trăim această taină prin unitatea noastră, prin rugăciunile înălțate împreună, prin dragostea cu care ne purtăm unii pe alții. Vedem lucrarea lui Dumnezeu în copiii și tinerii noștri care colindă, în slujirea celor care se jertfesc în biserică, în familiile care păstrează credința, în toți cei care,

asemenea Magilor, vin cu darul timpului și al inimii lor pentru Hristos. Așa cum spune Sfântul Maxim Mărturisitorul: „Ceea ce se naște din iubire nu încetează niciodată.”

Iubiți credincioși, Crăciunul ne cheamă la o „iesle” a inimii curate. Să Îl primim pe Hristos prin iertare, milostenie, împăcare și bunătate. De multe ori căutăm daruri materiale, uitând că Domnul dorește un singur dar: inima noastră. Sfântul Grigorie Teologul ne îndeamnă: „Dăruiește-I lui Dumnezeu ceea ce este al tău: sufletul pe care l-ai murdărit cu păcatul, pentru ca El să-l curățească.”

Să facem casele noastre mici altare ale păcii, mesele noastre prilej de comuniune, cuvântul nostru mângâiere, iar credința noastră punte între cer și pământ. Să-L lăsăm pe Hristos să lumineze familia, copiii, munca noastră, lacrimile și bucuriile noastre. Aici, în America, pe acest pământ care ne-a primit, Hristos să fie Luminătorul vieții noastre.

Fie ca Pruncul Sfânt să dăruiască parohiei noastre sănătate, unitate, dragoste și creștere duhovnicească.

Să binecuvânteze pe toți cei care se ostenesc pentru frumusețea bisericii, pe cei ce aduc daruri, timp, jertfă și rugăciune. Să întărească familiile, să lumineze pe cei plecați departe de casă și să dăruiască celor bolnavi vindecare.

Hristos Se naște! Slăviți-L!

Cu rugăciune și prețuire,
Preot Paroh Marius D. Dumitrescu

MESSAGE OF THE PARISH PRIEST for the Feast of the Nativity of Our Lord St. Nicholas and St. George Romanian Orthodox Church – New York

Dear Parishioners,

With hearts full of gratitude to our Good God, we joyfully celebrate together the great Feast of the Nativity of our Lord, a moment of divine light and blessing for the whole world. Amid the rush of daily life and the challenges we face here, far from our homeland, Christ is born in humility in Bethlehem to offer us the peace that the world cannot give and the hope that does not fade.

Saint John Chrysostom tells us: *“The Lord is born not to judge us but to forgive us; not to punish us, but to heal us.”* In this way Christ enters our lives—mysteriously, gently, and as a healer, desiring to dwell within us. Bethlehem is not far away; it is wherever the heart opens itself through faith and love.

As a parish, as the spiritual family of St. Nicholas here in New York, we live this mystery through our unity, our shared prayers, and the love with which we care for one another. We witness God’s work in our children and youth who bring the message of Christmas through carols, in those who labor for the beauty of our church, in the families who preserve the

faith, and in all who, like the Magi, offer Christ the gift of their time and their hearts. Saint Maximus the Confessor reminds us: *“Whatever is born of love will never cease.”*

Beloved brothers and sisters, Christmas calls us to prepare a “manger” within a pure heart. Let us welcome Christ through forgiveness, charity, reconciliation, and kindness. We often search for material gifts, forgetting that the Lord desires only one offering: our heart. Saint Gregory the Theologian urges us: *“Offer to God what is truly yours: the soul you have stained with sin, so that He may purify it.”*

Let us make our homes small altars of peace, our tables occasions of holy fellowship, our words a source of comfort, and our faith a bridge between heaven and earth. May Christ illumine our families, our children, our work, our tears, and our joys. Here in America, on this land that has received us, may Christ be the Light of our lives.

May the Holy Child grant our parish health, unity, love, and spiritual growth.

May He bless all who labor for the beauty of the church, those who offer gifts, time, sacrifice, and prayer. May He strengthen our families, enlighten those who live far from loved ones, and grant healing to the sick.

Christ is born! Glorify Him!

With prayer and appreciation,
V. Rev. Fr. Marius D. Dumitrescu, Parish Priest

Sfintii Arhangheli Mihail si Gavriil

Primul care a vorbit pe larg despre îngeri, creații ale lui Dumnezeu din nimic (*Facerea* 1, 1; *Coloseni* 1, 16), pe baza textelor revelate ale

Sfintei Scripturi, a fost Sfântul Dionisie Areopagitul. În lucrarea *Ierarhia cerească*, autorul vorbește despre cele nouă cete îngerești, numite „Inteligențe Divine”, care sunt dispuse în trei coruri a câte trei cete: *Serafimii* cei cu șase aripi (*Isaia* 6, 2-6), *Heruvimii* cei cu ochi mulți (*Iezechiel* 1,

18), *Scaunele/Tronurile* preasfinte (*Coloseni* 1, 16) (primul cor); *Stăpâniile* (*Romani* 8, 38), *Domniile* (*Coloseni* 1, 16), *Puterile* (*Efesenii* 1, 21) (al doilea cor); *Începătoriile* (*Efesenii* 1, 21), *Arhanghelii* (*I Tesaloniceni* 4, 16) și *Îngerii* (al treilea cor).

Sfânta Scriptură redă misiunea slujitoare a fiecărui cor în parte: Serafimii primesc Lumina cea neînserată de la Dumnezeu; Heruvimii primesc tainele cunoștinței și ale înțelepciunii; Tronurile servesc drept scaune ale lui Dumnezeu; Stăpâniile au putere asupra duhurilor necurate; Domniile rânduiesc dregătoriile pe pământ și

dau înțelepciune oamenilor; Puterile fac minuni în cer și pe pământ; Începătoriile au misiunea să păzească țările și popoarele; Arhanghelii fac cunoscute tainele lui Dumnezeu; Îngerii slujesc și împlinesc voia lui Dumnezeu, după care o fac cunoscută oamenilor, pe care îi ajută să o îplinească.

Mai mult, ei sunt purtătorii Numelui și Puterii lui Dumnezeu; toți îngerii sunt trimiși de Dumnezeu ca să slujească oamenilor, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel: „Îngerii oare nu sunt toți duhuri slujitoare, trimise ca să slujească pentru cei ce vor fi moștenitorii mântuirii?” (*Evrei* 1, 14). Prorocul Daniel, într-una din vedeniile sale, L-a văzut pe Dumnezeu stând pe tronul Său, iar „mii de mii Îi slujeau și miriade de miriade [de îngeri, n.n.] stăteau înaintea Lui” (7, 10).

Prorocul Iezechiel ni-i înfățișează pe îngeri asemenea unor roți de foc, situate deasupra cerurilor (1, 4 și 2, 1). Prorocul Isaia îi vede pe serafimi stând înaintea tronului ceresc și având fiecare câte șase aripi: „Cu două își acopereau fețele, cu două picioarele, iar cu două zburau.” (6, 2). Vedeți? În fața lui Dumnezeu nu ai ce căuta despuat. Serafimii își acopereau fața și picioarele în semn de respect față de Dumnezeu Cel în Treime slăvit.

Concludentă este descrierea celor șapte ceruri din *Cartea Secretelor lui Enoh*. Nu este o carte canonică, ci o apocrifă. În această scriere apocrifă este descrisă purtarea lui Enoh prin cele șapte ceruri, precum și vedenia lui: „În primul cer, pe îngerii anotimpurilor; în al doilea, pe îngerii căzuți; în al treilea, paradisul; în al patrulea, căile luminătorilor cerului și o frântură din slava lui Dumnezeu; în al cincilea, pe veghetori; în al șaselea erau cetele de îngeri; iar în al șaptelea cer a văzut deplina slavă a lui Dumnezeu, Care i-a vorbit lui față către față”.

În Vechiul Testament, rostul îngerilor era de a pregăti calea venirii Domnului și de a-l însoți pe om. Dumnezeu, în cartea *Facerea*, ne apare la stejarul Mamvri sub chipul a trei îngeri, considerați a fi, potrivit tradiției iudaice, Mihail, Gavriil și Rafail.

Despre Rafail se spune că, după ce Mihail și Gavriil s-au dus să incendieze cetățile nelegiuirilor, Sodoma și Gomora, și să-l salveze pe Lot, singurul drept, de altfel protejatul patriarhului Avraam, și pe cele două fiice ale sale (*Facerea* 19, 1-17, 21), ar fi rămas împreună

cu Avraam pentru a-l tămădui în urma tăierii împrejur, pe care o făcuse la vârsta de 99 de ani.

Agar, fiitoarea lui Avraam, prigonită de Sara, dimpreună cu fiul său Ismael, fiul nelegitim al patriarhului, a fost pusă de Dumnezeu sub protecția îngerului în pustiul Faran (*Facerea* 21, 15-20); Moise și Iosua au fost călăuziți spre Canaan, după ieșirea din Egipt, de îngerul Domnului (*Ieșirea* 23, 20-21); Ghedeon a salvat Israelul de Madian cu ajutorul unui înger, care i s-a arătat sub stejarul din Ofra (*Judecătorii* 6, 2-24); Valaam, fiul lui Beor, din Petor, a fost împiedicat de un înger să-i dea ajutor regelui madianit Balac, fiul lui Sefor, și să-l scape de egipteni (*Numerii* 22, 22-35); Ilie a fost hrănit, sub ienupărul din pustiul Beer-Șeba, cu pâine și apă de un înger (*III Regi* 19); Zaharia a avut opt vedenii pe care, fără tălmăcirea îngerului, nu ar fi putut să le înțeleagă (*Zaharia* 1-4); dialogul dintre Dumnezeu și Satana, privitor la Iov, a avut loc în prezența îngerilor (*Iov* 1, 6); cei trei tineri – Șadrac, Meșac și Abed-Nego – aruncați în cuptorul cel încins al lui Nabucodonosor au fost salvați de îngeri (*Daniel* 3, 28); Rafail l-a însoțit pe Tobie în călătoria sa la Media (*Tobit* 5,4, 22; 6, 3, 16; 12, 6).

În Noul Testament, Sfântul Apostol Pavel spune că îngerii au fost intermediarii primului legământ, pe când Iisus Hristos – ca „Înger de mare sfat”, cum Îl numește Isaia (9, 5) – a mijlocit cel de-al doilea Legământ (*Galateni* 3, 19). Dar cine nu a auzit de îngerul Bunei Vestiri sau de îngerii care s-au arătat la Betleem (*Luca* 2, 8-14), sau de îngerii care i-au călăuzit pe magi (*Matei* 2, 1-12), sau de îngerul care i-a vegheat pe Iosif, pe Maria și pe Iisus în Egipt (*Matei* 2, 13-20)? Sau cine n-a auzit de îngerii care L-au însoțit pe Mântuitorul în Săptămâna Pătimirilor, precum și în Săptămâna Luminată, de după Înviere, și, nu în ultimul rând, de îngerii care au fost martori la Înălțarea Sa (*Psalmi* 23, 7-10; *Fapte* 1, 10), și care Îl vor înconjura și la a doua Sa Venire (*Matei* 25, 31)?

Sfântul Evanghelist Ioan ne vorbește, în cartea *Apocalipsa*, de îngerul tălmăcitor; de cei șapte îngeri ai celor șapte Biserici din Asia (1, 20-3, 14); de îngerul dregător (5, 2); de cei patru îngeri ai celor patru vânturi (7, 1); de îngerul care avea pecetea Dumnezeului Celui Viu (7, 2); de cei șapte îngeri ai celor șapte trâmbițe (8, 2-10); de îngerul tămădierii (8, 3); de cei șapte îngeri ai celor șapte tunete (10, 1-4); de îngerul marelui jurământ (10, 5-7); de îngerul ce ține

cartea vieții (10, 8-11); de îngerul veștilor bune (14, 7); de îngerul judecății (14, 7); de îngerul focului (14, 18); de îngerul secerii ascuțite (14, 17-20); de cei șapte îngeri ai ultimelor șapte pedepse (15, 1); de cei șapte îngeri ai celor șapte cupe (15, 5-8); de îngerul apelor (16, 5); de îngerul profeticeii sentințe (18, 1-3); de îngerul care are cheia adâncului (20, 1). Desigur, „există și alte puteri, cărora noi nu le știm numele. Știm că există îngeri, arhangheli, tronuri, domnii, începătorii și stăpânii, dar acestea nu reprezintă singurele popoare care se află în ceruri, căci acolo este o infinitate de neamuri și cete cărora nu li se poate ține socoteala și pe care nici un cuvânt nu le poate indica” spune Sfântul Ioan Gură de Aur. Afirmatia lui se întemeiază pe revelația Sfântului Apostol Pavel care, vorbind despre Hristos, spune că a fost așezat „mai presus decât toată începătoria și stăpânia și puterea și domnia și decât tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor” (*Efesenii* 1, 21). Da, acolo sunt unele nume care vor fi cunoscute în veacul viitor, dar care acum sunt nedezvăluite.

Așadar, existența îngerilor, care sunt ființe cerești, spirituale, înzestrate cu suflet nemuritor, libertate, gândire, voință și sentiment, este o realitate revelată de necontestat.

Însă din miile de mii și miriadele de miriade de îngeri (cf. *Daniel* 7, 10) care „pururea văd fața Tatălui (...) Care este în ceruri” (*Matei* 18, 10), cei mai cunoscuți credincioșilor sunt Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafail.

În Vechiul Testament, Mihail este menționat în cartea prorocului Daniel, astfel: „Mihail, cel dintâi dintre îngerii păzitori” (10, 13), cu mențiunea că este îngerul păzitor al Israelului (10, 21) și „Mihail, marele voievod, care ocrotește pe fiii poporului tău” (12, 1). El este heruvimul care păzește porțile Raiului cu o sabie de foc (*Facerea* 3, 24) sau îngerul prin care Dumnezeu a dat tablele Legii, dar și îngerul ce a stat înaintea vrăjitorului Valaam (*Numerii* 22, 22), ori îngerul ce a înfrânt armatele lui Senaherib (*IV Regi* 19, 35). Tot el este cel care salvează sufletele credincioșilor din mâna vrăjmașilor, în special în clipa morții. Este apărătorul poporului ales, în Vechiul Testament, și al creștinilor, în Noul Testament; și, nu în ultimul rând, este cel care călăuzește sufletele la Înfricoșătoarea Judecată.

În Noul Testament, Mihail este menționat în *Epistola Sobornicească a Sfântului Apostol Iuda*, făcându-se referire la o veche tradiție iudaică:

„Dar Mihail arhanghelul, când se împotriva diavolului certându-se cu el pentru trupul lui Moise” (1, 9), și în *Apocalipsa*: „Și s-a făcut război în cer: Mihail și îngerii lui au pornit război cu balaurul.” (12, 7).

Arhanghelul Gavriil este menționat în Sfânta Scriptură doar ca înger; în scrierile apocrife *Evangelia lui Bartolomeu*, *Protoevangelia lui Iacob* și *Apocalipsa lui Moise*, el este menționat ca arhanghel.

În cartea prorocului Daniel, în cap. 8, Gavriil îi tâlcuiește lui Daniel vedenia berbecului și a țapului, cu privire la cucerirea Imperiului Persan de către Alexandru cel Mare. În capitolul următor, Gavriil îi dezvăluie lui Daniel înțelesul celor șaptezeci de săptămâni de ani. Este posibil ca în *Daniel* 10, 5-6 să fie vorba de același înger: „Și mi-am ridicat ochii mei și, iată, un om îmbrăcat în veșminte de in, iar coapsele lui încinse cu aur curat și de preț; trupul lui ca și crisolitul și fața lui ca fulgerul, iar ochii lui ca flăcările de foc, brațele și picioarele lui străluceau ca arama lustruit, și sunetul cuvintelor lui ca vuietul unei mulțimi”.

În Noul Testament, Gavriil este cel care îi aduce lui Zaharia vestea nașterii lui Ioan Botezătorul, iar Fecioarei Maria, vestea întrupării Mântuitorului (*Luca* 1). Probabil că tot el este îngerul care s-a arătat lui Iosif și păstorilor din Betleem și cel care l-a întărit pe Iisus în grădina Ghetsimani.

În concepția creștină, Arhanghelul Mihail este privit drept *Îngerul Judecății*, iar Arhanghelul Gavriil drept *Îngerul Milei*.

În iconografia ortodoxă, Arhanghelul Mihail este reprezentat ca un militar, fiind numit „slujitor al Legii”, iar Arhanghelul Gavriil, ca un binevestitor – de unde și numirea sa ca „înger al dărilor” – având uneori un crin în mână, așa cum este menționat și în acatistul care le este închinat.

Iudeii însă îi concepeau exact invers. Pentru ei, Gavriil era cel care a distrus Sodoma și Gomora și cel care l-a înfrânt pe Senaherib, ori cel care l-a înmormântat pe Moise și cel care a scris litera *Tau* pe frunțile celor aleși.

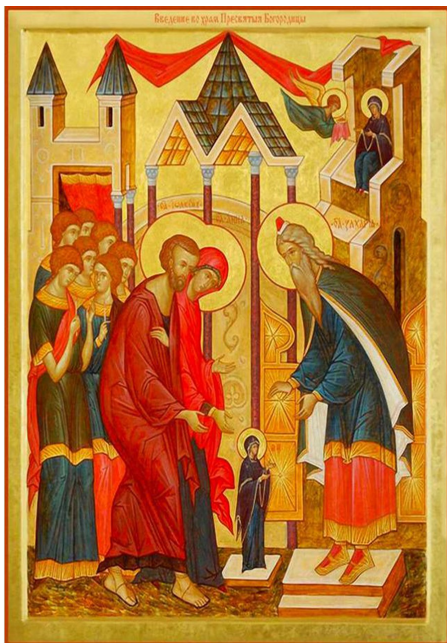
Tobie vorbește despre Rafail, arhanghelul care îl însoțește în călătoriile sale, iar la întoarcere îl vindecă pe tatăl său de orbire. Îngerul însuși și-a dezvăluit identitatea, spunând: „Eu sunt Rafail, unul dintre cei șapte sfinți îngeri care ridică rugăciunile sfinților și le înalță înaintea slavei Celui Sfânt.” (*Tobit* 12, 15).

Din păcate, Sfânta Scriptură vorbește și despre îngerii căzuți. Remarcabilă este caracterizarea pe care o face Dumnezeu, cu pana prorocului Iezechiel, heruvimului căzut: „Așa zice Domnul Dumnezeu: Tu erai pecetea desăvârșirii, deplinătatea înțelepciunii și cununa frumuseții. Tu te aflai în Eden, în grădina lui Dumnezeu; hainele tale erau împodobite cu tot felul de pietre scumpe: cu rubine, topaze și diamante, cu crisolit, onix și iaspis, cu safir, smarald, carbuncul și aur; toate erau pregătite și așezate cu iscusință în cuibulețe și puse pe tine în ziua în care ai fost făcut. Tu erai heruvimul pus ca să ocrotești; te așezasem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor de foc. Fost-ai fără prihană în căile tale din ziua facerii tale și până s-a încuibat în tine nelegiuirea. Din pricina întinderii negoțului tău, lăuntrul tău s-a umplut de nedreptate și ai păcătuit și Eu te-am izgonit pe tine, heruvim ocrotitor, din pietrele cele scânteietoare și te-am aruncat din muntele lui Dumnezeu, ca pe un necurat. Din pricina frumuseții tale s-a îngâmfat inima ta, și pentru trufia ta ți-ai pierdut înțelepciunea. De aceea, te-am aruncat la pământ.” (*Iezechiel* 28, 12-17) Comentariile privind această categorie de îngeri sunt de prisos.

Cetele îngerești au intrat în Tradiția Bisericii. Sărbătoarea *Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil* a fost instituită în secolul al V-lea în timpul împăratului Arcadius, fiind legată de sfințirea unei biserici cu hramul „Sfântul Arhanghel Mihail” din Constantinopol. Ulterior, creștinii au început să-l sărbătorească în această zi și pe Sfântul Arhanghel Gavriil.

Îngeri sunt amintiți astăzi în cele mai importante momente ale Sfintei Liturghii, iar fiecare om, oraș, ținut sau țară își are îngerul său păzitor. Evlavia față de ei a condus la alcătuirea a numeroase rugăciuni, acatiste și canoane, precum și a unei bogate literaturi religioase. Pe această temă s-au dezvoltat considerabil de multe creații ale artei creștine, ceea ce dovedește importanța pe care a acordat-o acestora trăirea religioasă a celor care au crezut în Evangelia lui Hristos Cel înviat, ca unor primi mărturisitori ai adevărului: „Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel Răstignit? A înviat! Nu este aici.” (*Marcu* 16, 6), a spus îngerul în dimineața Învierii.

IPS Arhiepiscop Calinic

Intrarea Maicii Domnului în Biserică Vovidenia – Sărbătoarea închinării copiilor lui Dumnezeu

Pe 21 Noiembrie Sfânta noastră Biserică prăznuiește Intrarea în Templu a Preacuratei Fecioare Maria, sărbătoare a sfințirii copilăriei, a curăției inimii și a închinării copiilor lui Dumnezeu. Copila Maria, la numai trei ani, este adusă de părinții săi, Ioachim și Ana, nu pentru a fi „dată” lumii, ci pentru a fi închinată lui Dumnezeu. Ea devine astfel primul copil consacrat în

mod deplin lui Dumnezeu, model pentru noi și pentru educația copiilor noștri.

Această sărbătoare este a familiei și a copiilor

Patriarhul Daniel subliniază despre această zi:

„Intrarea Maicii Domnului în Templu ne arată că educația copiilor începe în Biserică, cu rugăciune și cu închinare.”

De aceea, el numește sărbătoarea de azi „sărbătoarea consacrării copiilor lui Dumnezeu”. Nu este doar o amintire istorică, ci o chemare actuală către fiecare familie: să-și aducă copiii la biserică, să-i crească în lumina lui Hristos, să-i ofere, precum Ioachim și Ana, drept dar lui Dumnezeu.

Maria – copilul adus ca jertfă binecuvântată

Sfântul Ioan Damaschin o numește pe Fecioara Maria:

„Templu însuflețit al Împăratului ceresc.”

Iar Sfântul Maxim Mărturisitorul spune:

„În Fecioară firea omenească este pregătită pentru primirea lui Dumnezeu.”

Astfel, Intrarea Maicii Domnului este începutul mântuirii, începutul vindecării naturii umane, începutul sfințirii copilăriei. Maria, intrând în templu, devine templu al Dumnezeirii.

Închinarea copiilor – o responsabilitate sfântă

Patriarhul Daniel explică faptul că părinții creștini sunt chemați:

„Să cultive credința copiilor prin rugăciune, prin apropierea de Sfânta Biserică, și prin viață curată în familie.”

El subliniază că educația reală a copilului nu începe cu școala, nici cu învățătura lumească, ci:

„Educația începe cu închinarea, cu rugăciunea în familia creștină și în Biserică.”

Aducerea copiilor duminica la Liturghie nu este un moft, nu este tradiție goală, ci o lucrare de sfințire, asemenea părinților Ioachim și Ana, care nu și-au ținut copilul pentru ei, ci L-au oferit lui Dumnezeu.

Sfântul Ilie Cleopa – despre creșterea copiilor

Părintele Cleopa Ilie povestea adesea că mama lui, Ana, l-a învățat nu prin cuvinte, ci prin genunchii ei plecați la rugăciune. Spunea:

„Mama mea n-a știut carte, dar m-a învățat cerul. M-a învățat rugăciunea. M-a învățat Biserica.”

Și sfătuia mamele:

„Dacă vreți copii buni, creșteți-i lângă Dumnezeu. Puneți-i lângă Maica Domnului, nu lângă televizor.”

Astfel, educația adevărată este formarea sufletului de mic, în duh de rugăciune, ascultare și curăție.

Ce învățăm de la Maica Domnului, copilă în templu?

1. Rugăciunea devine hrană

Tradiția spune că Pruncă fiind, Maica Domnului primește „pâinea îngerilor”. Aceasta nu este o metaforă poetică, ci arată că harul lui Dumnezeu hrănește sufletul copilului crescut în biserică.

2. Tăcerea sfințește

În templu, ea învață tăcerea. Nu vorbește, nu se revoltă, nu caută atenție. Tăcerea ei devine rugăciune. Într-o lume zgomotoasă, ea ne învață taina liniștii.

3. Ascultarea aduce rod

Maria ascultă pe preoți, ascultă pe Dumnezeu, ascultă adevărul. De aceea devine „Chivot al Vieții”.

4. Dăruirea totală

Maria Se oferă lui Dumnezeu fără condiții, fără pretenții. De aceea devine „Palat al Împăratului”.

Ce avem de făcut ca părinți?

Să ne aducem copiii la biserică, chiar dacă plâng, chiar dacă se joacă, chiar dacă nu înțeleg.

Să-i învățăm rugăciunea cu blândețe, nu cu constrângere.

Să le fim exemplu, pentru că ei învață ceea ce trăim, nu ceea ce vorbim.

Să le dăruim credința, ca Ioachim și Ana au dăruit-o pe Maria.

Intrarea Maicii Domnului în Biserică ne cheamă:

- să ne închinăm copiii lui Dumnezeu;
- să ne educăm familia în lumina credinței;
- să ne curățim sufletele prin păzirea minții și inimii;
- să facem din casa noastră un mic templu al rugăciunii.

Așa cum Maica Domnului a intrat în templu, să intrăm și noi cu inimile noastre, cu familiile noastre, cu copiii noștri, pentru ca Biserica să devină casă a mântuirii pentru generațiile viitoare.

Maica Domnului, copilă în templu, învață-ne:

- să fim curați la inimă,
- statornici în rugăciune,
- blânzi în vorbire,
- smeriți în gândire,
- dăruiți lui Dumnezeu.

Bucură-te, Templu al Dumnezeirii!

Bucură-te, Maică a Vieții!

Bucură-te, Ocrotitoarea copiilor noștri!

Amin.

Act de sfințire A Picturii Catedralei Naționale

Cu vrerea Tatălui, cu lucrarea Fiului și cu săvârșirea Sfântului Duh, în anul Centenar al României Mari 2018 a fost sfințit, la 25 noiembrie, Altarul Catedralei Mântuirii Neamului sau Catedrala Națională, cu hramurile Înălțarea Domnului (Ziua Eroilor) și Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat, Ocrotitorul României. Duminică, 26 octombrie 2025, la sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, se sfințește întreaga Catedrală Națională, un dar al poporului român dreptcredincios izvorât din credința în Dumnezeu și cinstirea Eroilor români.

Necesitatea construirii unei Catedrale Naționale în București s-a resimțit mai ales după Războiul de Independență din 1877-1878, iar după proclamarea României ca Regat, în anul 1881, Regele Carol I al României

a înaintat Camerei Legislative, în anul 1884, un proiect de lege privind construirea unei catedrale creștin-ortodoxe în București. Deși proiectul a fost primit cu entuziasm de opinia publică, idealul nu s-a realizat. După Marea Unire din 1918, dorința construirii unei catedrale în capitala țării, ca recunoștință adusă lui Dumnezeu pentru înfăptuirea României întregite, a fost susținută atât de Mitropolitul primat Miron Cristea, cât și de Regele Ferdinand (1920). După înființarea Patriarhiei Române în anul 1925, s-au întreprins numeroase demersuri pentru construirea noii Catedrale patriarhale, vechiul proiect al „Catedralei Mântuirii Neamului”. Însă toate eforturile s-au năruit, din cauza crizei economice, a izbucnirii celui de-Al Doilea Război Mondial și apoi a instaurării regimului comunist în România pentru o perioadă de 45 de ani.

După anul 1990, proiectul Catedralei noi a fost reluat de vrednicul de pomenire Patriarh Teoctist Arăpașu, care, deși a întâmpinat numeroase dificultăți și ostilități prin mutări repetate ale amplasamentului Catedralei în diferite zone ale Capitalei, a obținut totuși din partea autorităților stabilirea definitivă a acestuia în Dealul Arsenalului, prin Ordonanța de Urgență a Guvernului României nr. 19 din 17 martie 2005.

Împlinind dorința înaintașilor săi, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, după întronizarea sa ca Întâistătător al Bisericii Ortodoxe Române (30 septembrie 2007), a preluat proiectul Catedralei Mântuirii Neamului și a săvârșit slujba de punere a pietrei de temelie pe actualul amplasament, la 29 noiembrie 2007, în ajunul sărbătorii Sfântului Apostol

Andrei, cel întâi chemat, Ocrotitorul României. După numeroase demersuri pregătitoare între anii 2008 și 2010, Patriarhia Română a demarat lucrările de construcție la sfârșitul anului 2010, fiind atent supravegheate de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, care a avut consultări frecvente cu specialiști în domeniu și cu echipa de coordonare desemnată, cu proiectanții și executanții lucrărilor.

Sfintirea Altarului Catedralei Naționale, la 25 noiembrie 2018, a reprezentat un omagiu adus la împlinirea a 100 de ani de la Marea Unire din anul 1918 a tuturor provinciilor românești într-un singur stat – Regatul României Mari. Cea dintâi urmare benefică a acestei uniri din anul 1918 a fost ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rang de Patriarhie, în 4 februarie 1925, recunoscută de Patriarhul Ecumenic Vasile al III-lea, prin Tomosul nr. 1579 din data de 30 iulie 1925.

După momentul târnosirii Altarului Catedralei Naționale în 2018, lucrările au continuat cu pictarea pereților interiori în tehnica mozaic, pe o suprafață de 17.000 m², operă realizată de peste 200 de specialiști mozaicari coordonați de pictorii bisericești Daniel și Alina Codrescu. Baza exterioară a Catedralei a fost placată cu marmură de Rușchița, iar coloanele celor patru pridvoare cu piatră de Vrața. Candelabrele, confecționate din alamă și oțel la Viena, includ în forma lor îngeri purtând trei lumini, ca simbol al harului Sfintei Treimi. Accesul în Catedrală și ieșirea din aceasta se fac prin cele 27 de uși de bronz, necesare pentru ieșire rapidă în situații de urgență.

Un moment emoționant l-a reprezentat așezarea Sfintei Cruci pe cea mai înaltă turlă a Catedralei, turla Pantocratorului (Atotțiitorul), în ziua de 8 aprilie 2025. Astfel, de la o înălțime de 127 de metri, crucea așezată pe turla principală a Catedralei Naționale este un simbol vizibil al iubirii lui Hristos și al binecuvântării Sfintei Treimi pentru Capitală și pentru întreaga Țară.

În anul centenar 2025, Biserica Ortodoxă Română, dorind să încununeze aniversarea celor 100 de ani de la proclamarea Patriarhiei Române și a celor 140 de ani de la recunoașterea Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române aduce mulțumire lui Dumnezeu pentru ajutorul dăruit poporului român în păstrarea credinței apostolice primită de la Sfinții Apostoli Andrei și Filip, pentru unitatea și demnitatea poporului român.

Slujba de sfințire a picturii Catedralei Naționale a fost săvârșită în ziua de duminică, 26 octombrie 2025, de către Sanctitatea Sa Patriarhul Ecumenic Bartolomeu I și de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, împreună cu un numeros sobor de ierarhi, preoți și diaconi, în prezența înaltelor autorități de stat centrale și locale, a multor invitați, clerici și mireni din România și din străinătate.

Prezența Sanctității Sale Bartolomeu I, Patriarhul Ecumenic al Constantinopolului în anii 2018 și 2025 la sfințirea Catedralei Naționale din București arată că Patriarhia Ecumenică a promovat în istorie libertatea administrativă și demnitatea Bisericilor Ortodoxe din

popoare diferite, păstrând totodată unitatea dogmatică, liturgică și canonică între ele.

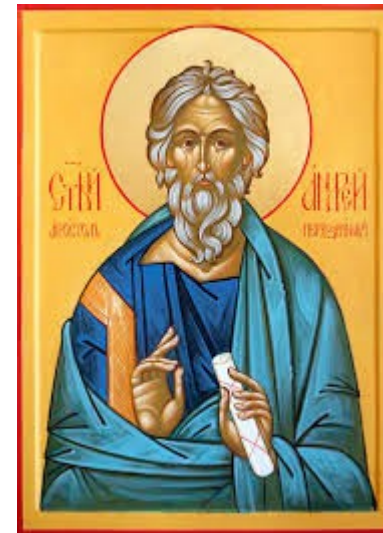
Cu ajutorul lui Dumnezeu, generozitatea Guvernului României și contribuția clerului și credincioșilor români, Biserica Ortodoxă Română are acum în București o catedrală reprezentativă pentru credința și evlavia majorității poporului român. Catedrala nouă din București se numește Catedrală Națională pentru că se află Capitala României, având loc aici și ceremonii cu valoare de simbol național. Prin stilul ei arhitectonic tradițional bizantin și românesc, aceasta este o sinteză expresivă a pridvoarelor brâncovenești, ocnițelor moldave și turelor transilvane. Mozaicurile Catedralei Naționale prezintă sfinți din Ortodoxia universală, dar și din toate provinciile românești, inclusiv sfinții români canonizați în anii 2024 și 2025.

Edificarea și sfințirea Catedralei Naționale înseamnă împlinirea unui ideal, pe care noi, ca Patriarh, l-am primit drept mandat, împreună cu Sfântul Sinod, cu clerul și credincioșii, de la vrednicii noștri înaintași, iar realizarea acestui ideal a primit conținut concret în special prin manifestarea cooperării tuturor ierarhilor Sfântului Sinod în sprijinirea acestui proiect, atât prin adoptarea hotărârilor sinodale necesare, cât și prin continuarea realizării Colecției naționale bisericești în eparhii.

Binecuvântări și alese mulțumiri aducem autorităților de stat care au susținut proiectul construirii Catedralei Naționale: Guvernelor României din perioada anilor 2011-2025, Primăriei Municipiului București, altor Primării din Capitală și din țară, precum și unor Consilii județene. De

asemenea, mulțumim binefăcătorilor și sponsorilor pentru sprijinul acordat în împlinirea acestui ideal românesc, precum și tuturor donatorilor din țară și din străinătate care au contribuit prin dărnicia lor la împlinirea acestui ideal spiritual și național, exprimat încă din anul 1881 de poetul Mihai Eminescu și apoi de Regii României, Carol I și Ferdinand, precum și de toți Patriarhii României, ca fiind un simbol al credinței, libertății și demnității poporului român.

**Binecuvântează, Doamne, pe ctitorii, binefăcătorii,
slujitorii și închinătorii acestei Sfinte Catedrale
Naționale și pe întreg poporul român de pretutindeni!**

Sfântul Andrei, Apostolul lui Hristos și Ocrotitorul României

Este extrem de important ca români să știm cine a fost Sfântul Andrei, mai ales că el este apostolul evanghelizator al neamului nostru. Pentru a descoperi date biografice legate de Sfântul Andrei trebuie să căutăm în Noul Testament, în Tradiția Bisericii și în istoria ecleziastică.

Din Noul Testament știm că era fratele lui Petru și originar din Betsaida Galileei, nordul Țării Sfinte, pe malul lacului Ghenizaret. Tatăl său era pescar și se numea Iona. Atunci când Domnul nostru Iisus Hristos a venit la Iordan pentru a fi arătat lumii de Sfântul Proroc Ioan Botezătorul prin Epifania care a avut loc la botezul Lui, Sfântul Andrei era ucenic al Înaintemergătorului. A doua zi după Botezul Domnului, alături de Sfântul Ioan Teologul, urmează lui Hristos fiind cel dintâi ucenic al Mântuitorului chemat de El la apostolat.

Urmează lui Hristos după ce ascultă cuvântul Sfântului Ioan Botezătorul când Îl vede pe Iisus: „Iată Mielul lui Dumnezeu!” (Ioan 1, 36) El înțelege că Iisus este Mesia așteptat de veacuri de iudei și-l vestește pe fratele său Simon-Petru: „am găsit pe Mesia” (Ioan 1, 41). Astfel arată că are conștiința clară a mesianității Domnului Iisus Hristos.

Alături de fratele său Simon-Petru și de fiii lui Zevedeu, Iacov și Ioan, merge după Hristos răspunzând chemării Lui după pescuirea minunată de la Marea Galileei pentru a deveni „pescari de oameni” (Matei 4, 18-22). În timpul activității mesianice a Domnului nostru Iisus Hristos este menționat de Sfintele Evanghelii de două ori: la minunea înmulțirii pâinilor (Ioan 6, 8-9) și după intrarea triumfală a Domnului în Ierusalim, când „niște elini din cei ce se suiseră să se închine la sărbătoare” (de Paștele iudaic, când veneau la Ierusalim evrei din toată lumea, inclusiv din spațiul elenistic) vin la Filip și-l roagă să-i ajute să-L vadă pe Iisus, acesta vine la Andrei și împreună merg la Mântuitorul să-l spună cererea iudeilor elinizați (Ioan 12, 20-22). Din acest episod biblic reiese importanța Sfântului Andrei între cei 12 Apostoli ai Domnului nostru Iisus Hristos.

Sfântul Apostol Andrei este prezent la Cina cea de Taină, apoi merge cu Hristos în grădina Ghetsimani, de unde fuge atunci când Mântuitorul este arestat prin trădarea lui Iuda. Stă ascuns alături de apostoli și este martor al arărilor Domnului după Înviere când vine la ei prin ușile încuiate. Este prezent la Înălțarea Domnului la cer și la Pogorârea Duhului Sfânt la Cincizecime, când primește harul Duhului Sfânt. Predică Evanghelia alături de ceilalți apostoli la Ierusalim și în Țara Sfântă. După împărțirea zonelor de vestire a Evangheliei prin tragere la sorți între Sfinții Apostoli, el merge să propovăduiască Cuvântul Lui Dumnezeu în Asia Mică - Bitinia, Bizanț, Sciția Minor, nordul Mării Negre, Sciția Mare, Tracia, Macedonia,

Thessalia, Peloponez, ajungând până în Patra, unde va suferi moarte martirică pentru Hristos.

Atunci când auzim de Sciția Minor știm că această zonă din Imperiul roman de acum 2.000 de ani corespunde teritoriului românesc de astăzi numit Dobrogea. Deci una din zonele misionare ale Sfântului Apostol Andrei corespunde teritoriului locuit din Antichitate de strămoșii noștri.

„Tradiția privitoare la această predică *apostolică* în Sciția este întâlnită în lucrarea *Despre apostoli* a lui Hipolit Romanul, mort în cursul persecuției împăratului Decius (249-251), iar în secolul IV apare în Istoria bisericească a Episcopului Eusebiu de Cezareea Palestinei, care a preluat-o după o lucrare a marelui teolog Origen din Alexandria (+254). În sprijinul evanghelizării acestui teritoriu de Sfântul Andrei se pot invoca și câteva *mărturii indirecte*. Există, de pildă, câteva colinde și creații folclorice dobrogene și din stânga Prutului care amintesc de trecerea apostolului prin aceste locuri. Câteva toponimice confirmă același lucru: „*Pârâiașul Sfântului Andrei, Apa Sfântului sau Peștera Sfântului Andrei* (aceasta se vede și azi în hotarul comunei Ion Corvin, în apropierea graniței româno-bulgare). Din Epistola Sfântului Apostol Pavel către Coloseni reiese că și *sciții* au putut auzi cuvântul lui Dumnezeu (3, 11). Fără îndoială că Sfântul Apostol Andrei nu s-a limitat numai la predicarea Evangheliei și la botezul celor pe care i-a adus la Hristos dintre geto-dacii și grecii din coloniile întemeiate pe țărmul Mării Negre (Pontul Euxin), încă din secolele 7-6 î. Hr. El va fi hirotonit pe unii din cei veniți la Hristos ca episcopi și preoți, așa cum a făcut și Sfântul Apostol Pavel în călătoriile sale” (Începuturile vieții creștine pe teritoriul țării noastre, patriarhia.ro).

Misiunea Sfântului Apostol Andrei la noi este extrem de important pentru creștinii români, deoarece arată vechimea și continuitatea credinței în Hristos în țara noastră și mai ales originea apostolică a creștinismului românesc.

Sfântul Apostol Andrei și-a încheiat activitatea misionară la Patra din Peloponez, în sudul Greciei continentale, unde a predicat Evanghelia și a săvârșit mai multe minuni. Dintre acestea, cele care i-au adus arestarea sunt: „vindecarea Maximillei, soția prefectului roman Egeátis, precum și a slujitorului credincios al fratelui lui Egeátis, Stratocle”. Acestea i-au determinat pe cei vindecați să devină creștini. Prefectul, aflând de aceste minuni și de convertirea celor din casa sa la creștinism, a ordonat arestarea Sfântului Andrei și apoi l-a condamnat la moarte prin răstignire.

„În închisoare, Sfântul Andrei l-a hirotonit pe cel dintâi episcop al Pateri, Stratocle. Locuitorii Pateri s-au răsculat și au cerut eliberarea Sfântului Andrei, dar acesta le-a explicat că pentru el moartea este o bucurie, pentru că astfel se va afla mai aproape de Dumnezeu. Chiar și Egeátis, temându-se, a suspendat condamnarea, dar Apostolul a refuzat. În anul 62, la vârstă de 80 de ani, în locul în care se găsește astăzi Sfânta Biserică ce-i poartă numele, Apostolul Andrei a fost răstignit, după cum mărturisește tradiția, cu capul în jos. Ultimele sale sfaturi către creștini au fost de a rămâne tari în credință; i-a iertat pe cei ce-l răstigneau, i-a binecuvântat pe toți și și-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu. Locuitorii Pateri l-au înmormântat în locul martiriului, acolo unde mai târziu s-a ridicat o biserică deasupra mormântului Sfântului” (Sinaxar, Sfântul Apostol Andrei, Cel Întâi Chemat, pemptousia.ro).

În fiecare an la 30 noiembrie lumea ortodoxă cinstește martiriul și opera apostolică a Sfântului Andrei, rugând pe Bunul Dumnezeu ca pentru rugăciunile lui să ne dăruiască „sănătate și viață ferită de toată răutatea”, iar pentru pomenirea lui de mâine să ne întărească „cu darul Său, ca din adâncul inimilor noastre, cu bucurie să lăudăm prăznuirea lui și să slăvim preasfânt numele Domnului, în veci”.

Pr. Ciprian Apetrei

PROGRAM LITURGIC NOIEMBRIE–DECEMBRIE

Sâmbătă, 1 Noiembrie

Sâmbăta morților - Moșii de toamnă

Sf. Liturghie și Parastas – ora 9 am

Duminică, 2 Noiembrie

Utrenie și Sf. Liturghie – ora 8:30 am

Vineri, 7 Noiembrie

Vecernie și Litie – 6 pm

Sâmbătă, 8 Noiembrie

SOBORUL SF. ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL

Utrenie și Sf. Liturghie – ora 8:30 am

Duminică, 9 Noiembrie

Utrenie și Sf. Liturghie – ora 8:30 am

Mărti, 11 Noiembrie

Acatistul Sf. Mc. Mina – 6 pm

Vineri, 14 Noiembrie

Începutul Postului Nașterii Domnului

Acatistul Sf. Grigorie Palama – 6 pm

Sâmbătă, 15 Noiembrie

Sf. Liturghie și Parastas – ora 9 am

Duminică, 16 Noiembrie

Utenie și Sf. Liturghie – ora 8:30 am

Joi, 20 Noiembrie

Vecernie și Litie – 6 pm

Vineri, 21 Noiembrie

INTRAREA ÎN BISERICA A MAICII DOMNULUI

Utenie și Sf. Liturghie – ora 8:30 am

TAINA SF. MASLU – 6 pm

Sâmbătă, 22 Noiembrie

Sf. Liturghie și Parastas – ora 9 am

Duminică, 23 Noiembrie

Utenie și Sf. Liturghie – ora 8:30 am

Sâmbătă, 29 Noiembrie

Sf. Liturghie și Parastas – ora 9 am

Duminică, 30 Noiembrie

SF. APOSTOL ANDREI

Utenie și Sf. Liturghie – ora 8:30 am

Te Deum la Ziua României – 12 pm

Vineri, 5 Decembrie

Vecernie și Litie – 6 pm

Sâmbătă, 6 Decembrie

SFÂNTUL IERARH NICOLAE

Utenie și Sf. Liturghie – ora 8:30 am

Vecernie și Litie – 6 pm

Duminică, 7 Decembrie

HARAMUL BISERICII

Utenie și Sf. Liturghie – ora 8:30 am

Agapa frățească – 1 pm

Vineri, 12 Decembrie

Acatistul Sfântului Spiridon – 6 pm

Sâmbătă, 13 Decembrie

Sf. Liturghie și Parastas – ora 9 am

Duminică, 14 Decembrie

Utenie și Sf. Liturghie – ora 8:30 am

Vineri, 19 Decembrie

TAINA SF. MASLU – 6 pm

Sâmbătă, 20 Decembrie

Sf. Liturghie și Parastas – ora 9 am

Duminică, 21 Decembrie

Utenie și Sf. Liturghie – ora 8:30 am

SERBAREA DE CRĂCIUN A ȘCOLII DUMINICALE – 1 pm

Miercuri, 24 Decembrie:

Vecernia, Pavecernița Mare și Litia - 6.00 pm

Joi, 25 Decembrie:

NASTEREA DOMNULUI

Utenie și Sfânta Liturghie - 8.30 am

Vineri 26 Decembrie:

SOBORUL MAICII DOMNULUI

Utenie și Sfânta Liturghie - 8.30 am

Sâmbătă, 27 Decembrie:

SFÂNTUL APOSTOL ȘTEFAN

Utenie și Sfânta Liturghie - 8.30 am

Duminică 28 Decembrie:

Utenie și Sfânta Liturghie - 8.30 am

Miercuri, 31 Decembrie:

Vecernie, Acatistul Mântuitorului Hristos
și rugaciuni la început de An Nou - 6.00 pm

ANUL NOU 2026

Joi, 1 Ianuarie 2026

Utenie și Sfânta Liturghie - 8.30 am

Te Deum la început de An Nou -12 pm

*Hramul Sfântului Ierarh Nicolae la
Biserica Românească din New York –
7 Decembrie 2025*

*„Sfinții sunt lumina lui Dumnezeu în întunericul acestei lumi.
Ei devin mâinile prin care Hristos lucrează, inimile prin care
El mângâie și pașii prin care El merge către cei ce au nevoie
de ajutor. Prin viața lor curată și prin rugăciunile lor
neîncetate, ei ridică lumea și o apropie de cer.”*

— Sfântul Isaac Sirul

Cu negrăită bucurie duhovnicească și cu inima plină de recunoștință, credincioșii Parohiei Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe din New York s-au unit în rugăciune pentru a sărbători hramul bisericii în ziua de **7 decembrie 2025**. În marea Sa dragoste, Hristos Domnul ne învie mereu sufletește în zilele de prăznuire, ridicându-ne spre lumina cerească și dăruindu-ne, după cum spune Sfântul Isaac Sirul, *„bucuria cea negrăită care se naște din simțirea prezenței lui Dumnezeu în inimă”*.

Sfântul Ierarh Nicolae, „plăcut lui Dumnezeu și mare făcător de minuni”, rămâne unul dintre cei mai iubiți sfinți ai Bisericii. Sfântul Ioan Gură de Aur scrie despre el: *„Viața lui a fost Evanghelie vie: blândețe pentru cei mici, dreptate pentru cei nedreptățiți și dragoste pentru toți.”*

Pentru românii din New York, hramul bisericii a rămas și în acest an un moment de adâncă rugăciune, de unitate și de comuniune frățească, în care inimile s-au strâns laolaltă sub binecuvântarea Sfântului Ierarh Nicolae. Ctitorie a vrednicului de pomenire Arhimandritul Mitrofor Dr. Vasile Vasilache, această sfântă biserică s-a dovedit, de-a lungul anilor, un adevărat izvor de har, de binecuvântare și de tămăduire pentru toți cei care îi trec pragul cu credință și nădejde, devenind un loc de adăpost sufletesc pentru întreaga comunitate românească din New York.

Sărbătoarea hramului a debutat încă din seara zilei de vineri, 5 Decembrie 2025 și s-a întins până duminică, într-o atmosferă plină de lumină, pace și bucurie duhovnicească. Pe parcursul acestor zile binecuvântate, credincioșii au avut prilejul de a se închina cu mare evlavie la pârțile din moaștele Sfântului Ierarh Nicolae și ale altor sfinți, un dar de preț și o mângâiere pentru întreaga parohie.

Sfânta Liturghie din ziua de Duminică, 7 decembrie a fost oficiată de Părintele Arhimandrit Ieremia Berbec, delegatul Înaltpreasfințitului Părinte Nicolae, Mitropolitul Ortodox Român al celor două Americi, împreună cu Părintele Paroh Marius Dumitrescu și Părintele Theodor Damian.

Evangelhia tămăduirii femeii gârbove din Duminică a 27-a după Rusalii ne cheamă nu doar la omenie, ci și la smerenie. La sfârșitul Sfintei

Liturghii, părintele arhimandrit Ieremia a rostit un cuvânt de învățătură profund, îndemnând la trăirea smereniei ca lucrare vie a credinței.

Vorbind despre mai marele sinagogii, cel care se tulbură atunci când femeia este vindecată în zi de sâmbătă, părintele subliniază lipsa lui de smerenie. „Are, am putea spune, o circumstanță atenuantă: Dumnezeu Vechiului Testament nu S-a arătat omului prin smerenie.” Dar pentru noi nu există această scuză. Noi știm limpede că Dumnezeu nostru este smerit.

„Smerenia, fraților, se trăiește”, a spus părintele. Pericolul cel mai mare pentru noi este să credem că facem binele, dar să-l facem fără smerenie, împotrivindu-ne astfel chiar lui Dumnezeu. În Biserică este firesc să faci binele, dar Domnul ne avertizează: „Voi, când faceți binele, să spuneți: *slugi netrebnice suntem, pentru că am făcut ceea ce eram datori să facem.*”

Părintele Arsenie Papacioc spunea: *„Cel ce are smerenie, duce crucea cu bucurie.”* Smerenia nu ne lasă să abandonăm slujirea, ci ne ajută să ne vindecăm rănilor. Fiindcă, făcând binele în Biserică, inevitabil vei fi rănit: de situații, de oameni, de neînțelegeri. Dar numai smerenia te face să continui. *„Smeritu-m-am și m-am mântuit.”*

Predica s-a încheiat cu un sfat simplu, dar profund, care privește viața de familie și orice relație cu celălalt: „Chiar dacă ai avut cea mai grea zi, pune în gând, când ajungi acasă, că soția ta a avut o zi și mai grea. Și invers.” Această atitudine, spune părintele, „alungă diavolii, ne miluiește, ne izbăvește.”

Aceasta este lucrarea smereniei: ea ne vindecă, ne așază cu pace în fața binelui și ne dă puterea să rămânem în Hristos, cu conștiința că toate le facem ca niște slujitori care nu caută cinste, ci împlinirea datoriei iubirii.

În continuare, a fost oficiată **Slujba Parastasului** pentru ctitorii și slujitorii adormiți ai bisericii, într-o atmosferă de recunoștință și rugăciune pentru cei care au zidit și au slujit înaintea noastră.

Cu emoție sinceră, **Părintele Paroh Marius Dumitrescu** a adus mulțumiri **Părintelui Arhimandrit Ieremia** pentru onoarea prezenței și pentru binecuvântarea oferită comunității. Totodată, a adresat cuvinte de

recunoștință **Părintelui Theodor Damian**, precum și tuturor credincioșilor prezenți la sărbătoare.

Un **moment cu totul emoționant** a avut loc la finalul Sfintei Liturghii, când soților **Vasile și Ana Pekurar**, vrednici slujitori ai comunității Sfântului Nicolae de peste 18 ani, le-a fost oferită o **plachetă comemorativă**. Acest gest a exprimat recunoștința întregii parohii pentru dăruirea lor neobosită, pentru grija față de biserică și pentru dragostea cu care au slujit comunitatea, zi de zi, ca pe propria familie. Emoția a fost cu atât mai mare cu cât cei doi au decis să se întoarcă în Serbia, lăsând în urma lor o pildă de slujire, credință și atașament față de biserică, ce va rămâne vie în inimile tuturor.

Dintre oficialități, amintim prezența **domnului Dorian Branea**, Directorul Institutului Cultural Român de la New York, care a onorat sărbătoarea prin participarea la Sfânta Liturghie, alături de alți invitați.

După slujbă, toți cei prezenți au participat la Agapa Frățească, pregătită cu dăruire de Comitetul Doamnelor. Atmosfera de bucurie a fost îmbogățită de momentul oferit de copiii și tinerii parohiei, care, prin colindele lor pline de lumină, au umplut inimile tuturor de pace și emoție.

Sărbătoarea a fost înfrumusețată și de interpretările artiștilor **Christofor Aldea-Teodorovici**, fiul regretaților Doina și Ion Aldea-Teodorovici, și **Nicolae Jelescu**, Directorul Teatrului „Alexei Mateevici” din Chișinău. Prezența și talentul lor au adus un plus de bucurie și vibrație românească, întregind sărbătoarea comunității.

„Binecuvântat este Dumnezeu întru toți vecii; El este ajutorul, tăria și bucuria noastră.”

Preot Paroh, Marius Dumitrescu

Mulumiri din inima

Doresc să vă mulțumesc tuturor pentru bucuria și frumusețea pe care le-ați adus la sărbătoarea hramului Sfântului Ierarh Nicolae, ocrotitorul parohiei.

În primul rând, aducem mulțumiri din suflet Părintelui Arhimandrit Ieremia Berbec, care a slujit cu multă dăruire ca reprezentant al Înaltpreasfințitului Părinte Nicolae, Mitropolitul Ortodox Român al celor două Americi. Deasemeni mulțumiri și părintelui Theodor Damian pentru împreună – slujire.

Mulțumim apoi tuturor celor care au ostenit în aceste zile pentru împodobirea bisericii, pentru curățenie, pentru pregătirea spațiului liturgic și a sălii de agapă. Fiecare detaliu a făcut ca această zi să fie mai luminoasă și mai frumoasă în ochii lui Dumnezeu și ai oamenilor.

Un gând de recunoștință specială se îndreaptă către toți cei care au pregătit Agapa Frățească. Ați pus timp, efort, dragoste și jertfelnicie, iar aceasta s-a simțit în atmosfera caldă și frățească în care am stat împreună la masa comuniunii.

Mulțumim din inimă copiilor Școlii Duminicale și profesorilor lor, care au adus lumina colindelor și bucuria curată a inocenței în mijlocul nostru.

Suntem recunoscători și invitaților noștri, artiștii Cristofor Aldea-Teodorovici și Nicolae Jelescu, dimpreună cu echipa lor, care au împărtășit cu noi darurile lor și au transformat această zi într-o adevărată sărbătoare a sufletului și a culturii românești.

Nu în ultimul rând, aducem mulțumiri din tot sufletul donatorilor și binefăcătorilor bisericii, celor care, în taină sau la vedere, susțin lucrarea parohiei, înfrumusețarea bisericii și toate proiectele noastre. Dumnezeu să vă răsplătească dragostea și generozitatea!

De asemenea, țin să mulțumesc cu drag și preotesei mele Daniela Dumitrescu.

Iubiți credincioși,

Tot ceea ce am trăit împreună la acest hram a fost o mărturie a unității, credinței și dragostei dintre noi. Dar mai presus de toate, trebuie să mărturisim cu smerenie că acest hram a fost spre slava lui Dumnezeu.

Nimic nu ne aparține, nicio reușită, nicio organizare, nicio frumusețe. Totul este darul Lui. Noi suntem doar slujitorii care încearcă, pe cât pot, să răspundă iubirii Sale cu iubire.

Să nu căutăm lauda oamenilor, ci mulțumirea de a fi împlinit voia lui Dumnezeu. Să rămânem smeriți, uniți și plini de recunoștință, știind că Hristos este Cel care binecuvintează, Sfântul Nicolae este cel care ne ocrotește, iar noi suntem doar mâinile și inimile care încearcă să lucreze în numele Lui.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți !

Să vă dăruiască pace, sănătate și putere în tot lucrul cel bun !

Rugăciuni întru Duhul Sfânt

Ne rugăm pentru cei bolnavi, trupește și sufletește, ca Hristos, Doctorul sufletelor și al trupurilor, să le trimită vindecare, pace și întărire.

Ne rugăm pentru copiii și tinerii parohiei, ca Maica Domnului să-i ocrotească și să-i păzească în curăție, credință și înțelepciune.

Ne rugăm pentru părinții jertfelnici, pentru bunici care se roagă în taină, și pentru toți cei care poartă poveri nevăzute, ca Domnul să le ușureze crucea și să le dea răsplată cerească.

Ne rugăm pentru cei plecați în călătorie, în alte orașe sau țări, ca să rămână uniți în duh cu Biserica și cu neamul lor.

Ne rugăm pentru cei adormiți întru Domnul, pomeniți la parastasele lunii acesteia, ca Hristos Cel Înviat să le dăruiască veșnică lumină și pace întru Împărăția Sa.

„Rugăciunea pentru aproapele este începutul dragostei adevărate.”

— Sfântul Siluan Athonitul

Colindul Sfântului Ierarh Nicolae

Bucură-te, bucură-te,
Nicolae Mare Sfinte!
De la Mira Arhieru
Temător de Dumnezeu!
Îndreptător în Credință
Ajutor în suferință!
Când pe lume ai venit
Semnul Crucii ai făcut!
Nicolae Arhieru
Temător de Dumnezeu
Miercurea și vinerea
Niciodată nu mâncai!
Pe bolnavi i-ai vindecat
Pe săraci i-ai ajutat

Creștinii din acest sat
Ție s-au încredințat!
Bucură-te Mare Sfinte!
Și îndurător Părinte!
De-a Ta slavă ne-ndulcim
Numele îți proslăvim!
Lumina văduvelor
Ajutor fecioarelor
Pe cei ce au sărăcit
Tu mereu i-ai miluit!
Ca o stea luminătoare
Ajutor celor pe mare
De furtuni îngrozitoare
A corăbiilor scăpare!
Fierbinte apărător
La al Niceiei sobor
Al Credinței Adevărate
Luptător pentru dreptate!
Pe eretici i-ai certat
Pe dușmani ai alungat
Arie cel îngâmfat
De tine a fost muștrat
Să fii mereu rugător
Către al nostru Făcător
La tine noi îndrăznim
Miluiește-ne! Amin!

Papucii Sfântului Spiridon

Conform tradiției, în fiecare an, darul facerii de minuni al Sfântului și prezența sa constantă alături de cei care au nevoie de ajutorul lui sunt confirmate prin faptul că încălțăminte purtată de moaștele sale se uzează. Sfântul Spiridon de multe ori iese din biserica din Corfu, unde sunt moaștele lui, și cutreieră marea și pământul pentru a face bine și a le ajuta celor care îl cheamă în rugăciune. De aceea își tocește încălțărilor și trebuie să îi fie schimbate frecvent.

Datorită faptului că papucii Sfântului se deteriorează frecvent, credincioșii evlavioși din insula Corfu așază în fiecare an în picioarele Sfântului o pereche nouă de papuci (gr. „pasoumákia”). De asemenea, uneori, când preotul încearcă să deschilie racla pentru a lăsa credincioșii să sărute sfintele moaște, încuietoarea se deschide greu.

Credincioșii cred că aceasta se întâmplă fiindcă Sfântul lipsește în acele clipe; potrivit tradiției populare, Sfântul se află atunci undeva, în lume, pentru a face o minune. Cei care au văzut de aproape moaștele Sfântului Spiridon și au participat la schimbarea papucilor lui dau mărturie de faptul că pe picioarele sale se văd urme lăsate de încălțăminte, așa cum se întâmplă oricărui om care merge mult pe jos. De asemenea, după cum mărturisește părintele Themistoklís Mourtzanós, epitrop arhieresc al Mitropoliei de Corfu, într-un interviu acordat postului de radio al Bisericii Greciei, culoarea tălpii piciorului Sfântului Spiridon nu este galbenă, ca a celor adormiți, ci albă, ca a celor vii – un semn incontestabil al lucrării lui Dumnezeu ce se săvârșește prin trupul Sfântului.

Cuvinte de la Sfinții Părinți despre Nașterea Domnului

În Comentariul la Evanghelia după Matei al Sfantului Ioan Gura de Aur, ni se vorbește despre **cele două nasteri ale Fiului lui Dumnezeu** intrupat, prima dinaintea de timp, din Tatal, iar cea de a doua, din Fecioara Maria, în timpul imparatului Quirinius. În Pruncul Iisus sunt strans legate aceste **două nasteri, una dumnezeiasca, din vesnicie, din Cer, nevazuta, și alta de pe pamant, de jos**, care a avut nenumarați martori. Cea de-a doua naștere nu este mai puțin importantă decât prima, ci neobisnuită, plină de spaimă și de cutremur. Atât de minunată și neobisnuită a fost venirea Sa, ca **ingerii dăntuiau și vesteau bucuria adusă omenirii**, iar proorocii, încă de demult, se spaimăntau că *Dumnezeu S-a aratat pe pamant și cu oamenii a locuit împreună*.

Prin Intruparea Fiului lui Dumnezeu, omul își recapătă demnitatea originară

Fiind Fiu adevărat al Dumnezeului Celui fără de început, a primit să aude spunându-I-Se „Fiu al lui David”, pentru că pe om să-l facă fiu al lui Dumnezeu.

Sfantul Ioan Gura de Aur vede că pe o condiție sine qua non nașterea pruncului dumnezeiesc din Sfânta Fecioara Maria pentru mântuirea omenirii. „**Dacă te îndoiești că ai să ajungi fiu al lui Dumnezeu, atunci încredințează-te de aceasta prin aceea că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Fiu al omului.** (...) Căci Fiul lui Dumnezeu nu S-ar fi smerit în zadar atât de mult dacă nu ar fi vrut să ne înalte pe noi. S-a născut după trup ca tu să te naști după Duh, S-a născut din femeie ca tu să încetezi a mai fi fiu al femeii. Pentru aceasta, Fiul lui Dumnezeu a avut o dublă naștere:

una mai presus de noi si alta asemenea noua . Pentru ca S-a nascut din femeie, se aseamana cu noi, dar pentru ca nu S-a nascut nici din sange, nici din vointa trupului sau a barbatului, ci de la Duhul Sfânt, ne arata nasterea cea mai presus de noi, nasterea cea viitoare pe care ne-o va darui noua de la Duhul“.

Sfântul Matei numeste Evanghelia sa „Cartea Nasterii lui Iisus Hristos“, desi aceasta nu istoriseste numai nasterea, ci toata iconomia mantuirii neamului omenesc: pentru ca Nasterea lui Iisus este capul intregii iconomii a mantuirii, fiind inceputul si radacina tuturor bunatatilor date noua.

Nasterea lui Hristos, o primavara innoitoare pentru întreg neamul omenesc

Sfântul Ioan Damaschin vorbeste despre venirea in lume a Fiului lui Dumnezeu ca despre o primavara innoitoare pentru întreg neamul omenesc. „Cand S-a nascut Domnul nostru din Fecioara Maria, El a risipit la toata lumea ca o primavara veselitoare si a intors-o catre innoire. Caci, nascandu-Se Domnul si Dumnezeuul nostru, ne-a izbavit din iarna inselaciunii si din frigul ratacirii si ne-a intors catre primavara bucuriei dupa ce a luat asupra-Si chipul nostru si l-a innoit pe dansul prin luarea trupului Sau. Astazi S-a nascut cel Unul-Nascut, Fiul lui Dumnezeu, Raza maririi Lui, Chipul de-a pururi vecuirii si ipostasul Lui, hotarul si Cuvantul Tatalui, prin care si vecii i-a facut. Insusi Dumnezeu Cuvantul S-a facut ipostas trupului, precum intru aceeasi data si trup insufletit si

cuvantator si gandit. Pentru aceea nu il numim om indumnezeit, ci il marturisim Dumnezeu inomenit.

Vorbind despre sarbatoarea Intruparii Domnului, **Sfântul Grigorie de Nazians** spune: „Praznicul de astazi este aratarea lui Dumnezeu, adica nasterea, caci se zice in amandoua felurile, doua numiri fiind puse aceluiasi lucru. Caci Dumnezeu S-a aratat neamurilor prin nastere, El care era, si de-a pururi era, din Cel ce pururi este mai presus de pricina si de cuvânt. Intruparea s-a facut pentru noi ca Acela ce ni l-a dat pe a fi sa ni-l daruiasca si pe a fi bine, iar mai vartos pe noi, acestia ce am cazut prin rautate si neascultare din a fi bine, iar sa ne intoarca la aceea prin intruparea Sa. Acesta este praznicul nostru; aceasta sarbatorim astazi: venirea lui Dumnezeu catre oameni, ca prin aceasta noi sa ne ducem sau sa ne intoarcem catre Dumnezeu.“

„Cel necuprins Se vedea Prunc...”

Hristos Si-a pregatit El Insusi in Fecioara trupul ca biserica si l-a facut al Sau, facandu-Se cunoscut si locuind in el. **Sfântul Atanasie cel Mare**, in Cuvantul sau la inscrierea Preacuratei Nascatoare de Dumnezeu la Betleem, vorbeste cu admiratie despre smerenia Fiului lui Dumnezeu venit printre oameni pentru a-i ridica din pacate: „Cine nu se va minuna de pogoramantul Domnului? Sus slobod, si jos scris in condici! Sus Fiu, si jos rob! Sus Imparat, si jos naimit! Sus bogat, si jos sarac! Sus inchinat, si jos numarat intre birnici (platitori de biruri)! Sus avand scaun dumnezeiesc, si jos odihnindu-se in pestera proasta! Sus, sanul cel necuprins si parintesc, si

jos, un loc hranitor de dobitoace si o peștera! Sus, lucruri mari, si jos, scutece mici: Cel ce dezleaga pacatele Se infasa, Cel ce hraneste era hranit, Cel necuprins Se vedea Prunc, Cel ce sloboade izvoare Se imprumuta de la sani, Cel ce le poarta pe toate Se purta in chip netalcut, Cel ce nu lipseste de nicaieri, nefiind scris imprejur intr-un loc, se scria imprejur.“ (...)

„Nu fara rost s-a facut nasterea Domnului din Fecioara; nu fara rost S-a infasat El in scutece; nu fara rost suge sanul; nu fara rost S-a culcat in iesle; nu fara rost este chemat la inscrierea lui August imparatul. Toate sunt pentru ceva, si catre ceva, si cu inchipuire. Hristos Se naste din Fecioara ca sa-l indrepte pe Adam cel intai zidit, cel zidit din pamantul fecioara, din tarana. Se infasa cu scutece ca sa dezlege lanturile pacatelor noastre, sa dezlege legaturile cu legaturi, dupa graiul cel zis ca fiecare se strange cu legaturile pacatelor. Sani a supt ca sa izvorasca laptele darului, pe care l-a izvorat din coasta Sa. S-a culcat in iesle ca sa indrepte necuvantarea omenirii si sa Se faca hrana pentru amandoua neamurile. A norodului paganesc si a celui iudaic pentru care este scris: «Intre doua neamuri vei fi cunoscut». A primit inscrierea cezarului August ca sa indrepteze neranduiala cea lumeasca, caci inscrierea aceasta s-a facut arvuna a bunei randuieli celei lumesti“.

Sfantul Atanasie comenteaza insemnatatea mantuitoare a Nasterii Domnului pentru neamul omenesc si arata ca fiind in trup, adica circumscris de acesta, Dumnezeu

Cuvantul le cuprinde in Sine pe toate. Pentru ca, asa cum este in afara de toate dupa fiinta, dar este in toata zidirea prin puterile Lui, tot astfel, cuprinzandu-le pe toate, El este necuprins. Si adauga Sfantul Atanasie: „Lucrul cel mai minunat era ca vietuia si ca om, dar, fiind Cuvantul, dadea viata tuturor si era impreuna cu Tatal, fiind Fiul.“
Lucrarea lui Hristos pe pamant a fost una de aducere la comuniune cu Dumnezeu a omului cazut prin neascultare de la porunca Ziditorului Sau. Prin nasterea Sa din Fecioara, Iisus nu se intineaza de trup, nici nu patimeste ceva, ci mai degraba sfinteste trupul. „Caci, fiind in toate, nu Se impartaseste de toate, ci mai degraba le da viata si le hraneste pe toate.“

Sfantul Atanasie accentueaza ideea ca Cel care Se naste din Fecioara este Fiul lui Dumnezeu, cel de al doilea Ipostas al Sfintei Treimi, si nu un ipostas sau persoana umana. Fiindca, atunci cand Sfintii Evanghelisti spun despre El ca S-a nascut si a mancat sau a baut, trebuie sa intelegem ca trupul se nastea si se hranea cu mancari potrivite lui ca trup, dar Dumnezeu-Cuvantul unit cu trupul nu-l facea cunoscut pe om prin cele ce le lucra in trup, ci pe Dumnezeu-Cuvantul.

Din Cuvântul la Anul Nou al Sfântului Ioan Gură de Aur

"Așadar, dacă voiești să ai vreun folos de la Anul Nou, mulțumește acum când a trecut un an, mulțumește Domnului că El te-a adus până aici, frânge inima ta, numără zilele vieții tale și zi către tine însuși: „Zilele aleargă și trec, numărul anilor se împlinește, eu am și săvârșit o mare parte din cale, dar ce bine am făcut? Oare, nu mă voi duce de aici deșert și gol de toată dreptatea? Judecata este înaintea ușii, viața mea merge spre bătrânețe”.

Acestea le cumpănește în ziua Anului Nou, la acestea să gândești în curgerea anului. Să cugetăm la cele viitoare, ca să nu ne zică cineva ceea ce proorocul zicea iudeilor: „Zilele lor s-au stins într-o deșertăciune și anii lor au trecut repede” (Psalmul 77, 37).(...)

A te veseli în astfel de zile, a avea mare îndestulare într-însele, a lumina cu făclii locurile publice și a împleti cununi, și altele asemenea, este o nebunie copilărească.

Tu ești liber de aceste slăbiciuni, ai vârsta creștinească și ești cetățean al cerului.

De aceea, nu mai aprinde în această zi focuri în piețe, ci aprinde înăuntrul tău lumina cea duhovnicească, căci „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre cele bune și să proslăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Matei 5, 16). Această lumină îți va face mare câștig.

Nu împodobi ușile casei tale, ci poartă-te bine, ca să dobândești din mâna lui Hristos cununa dreptății.

Nu face nimic în zadar, nimic fără temei, ci toate într-o cinstea lui Dumnezeu, precum Pavel zice: „Ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate într-o slava lui Dumnezeu să le faceți” (I Corinteni 10, 31). (...)"

Sfaturi duhovnicești pentru Nașterea Domnului și Anul Nou

1. Să-L primim pe Hristos cu inimă curată

Crăciunul începe cu Spovedanie și Sfânta Împărtășanie.

Sfântul Ioan Gură de Aur: „Cine se apropie cu nevrednicie, Îl primește spre osândă; dar cine se apropie cu pocăință, primește viață.”

2. Să ne împăcăm cu oamenii

Nu putem să Îl primim pe Hristos, ținând resentimente.

Sfântul Nicolae Velimirovici: „Dacă vrei să ai sărbătoare, pune pace în inimă.”

3. Să fim milostivi cu cei singuri și săraci

Nu e sărbătoare fără milostenie.

Sfântul Vasile cel Mare: „Pâinea pe care o ții este a celui flămând, haina pe care o păstrezi este a celui gol.”

4 Să transformăm casa în „peștera Betleemului”

Să aprindem candela, să punem icoana Nașterii, să citim Acatistul.

Sfântul Ioan Damaschin: *„Unde este icoana, acolo este harul.”*

5 Să reducem zgomotul și excesele

Crăciunul este liniște, nu gală.

Sfântul Siluan Athonitul: *„Unde este zgomot, acolo nu este harul. Dumnezeu iubește tăcerea.”*

6 Să colindăm cu credință

Colindele sunt Evanghelie cântată.

Părintele Cleopa Ilie: *„Colindul este mărturisire. Colindați ca și cum Îl cântați la ieslea Domnului!”*

7 Să dedicăm timp familiei

Să ne rugăm împreună, să vorbim cu copiii despre Dumnezeu.

Sfântul Ioan Gură de Aur: *„Nimic nu face casa atât de trainică precum rugăciunea în comun.”*

8 Să ne ferim de superstiții de Anul Nou

Nu norocul, nu zodiacul, nu vrăjile – ci binecuvântarea lui Dumnezeu.

Sfântul Ioan de Kronstadt: *„Creștinul nu trăiește după sorți, ci după voia lui Dumnezeu.”*

9 Să nu risipim timpul

Să evităm petrecerile păcătoase, pierderea nopților în desfrâu și alcool.

Sfântul Paisie Aghioritul: *„Timpul pe care îl pierzi fără Dumnezeu este cea mai mare sărăcie.”*

10. Să începem anul cu o rugăciune

Primul lucru la trecerea dintre ani să fie o rugăciune.

Sfântul Porfirie Kafsokalivitul: *„Începe cu Dumnezeu orice lucru, și El îți va așeza pașii în lumină.”*

Sfântul Serafim de Sarov:

„Adevărata bucurie nu este în lume, ci în Hristos.”

Crăciunul este nașterea bucuriei adevărate, iar Anul Nou este începutul unei vieți noi, trăite în Hristos.

Domnul să ne ajute ! Amin